

זֶה הַחֲסִידוֹת וְזֶה הַיְעָבוֹר

ה'תק"ח - צמח מנהר צ'י"ל "צדק צני מוקדה שד"ר צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
ה'תק"ח - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לְשֵׁנָה מֵעֲבֵרַת ט"ז אָדָר א:

יב וזה בחינת יעקב ולאח ורחל רחל זה בחינת תורה שבעל-פה שהיא כרחל לפני גוזזיה, שהכל גוזזים ופוסקים ממנה הלכות (כמו שכתב ר' לקיטי מוה"ר"ן חלק א' סימן י"ב) לאח זה בחינת תפלה בחינת: "ועיני לאח רבות", שהיתה בוכה שלא תפל בחלקו של עשו בבחינת: "בבכי יבאו ובתחנונים אובילים" יעקב זה בחינת כלליות התורה בחינת: "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב", הינו בחינת תורה שבכתב כי תורה שבכתב ותורה שבעל-פה הם בחינת איש ואשה בחינת יעקב ורחל פידוע:

וכבר בארנו שעקר התפלה שעושים מתורה הוא על-ידי תורה שבעל-פה שהיא בחינת חדושין דאורייתא הנמשכים משלש-עשרה מדות וכו', שעל-ידי-זה דיקא יודעים לעשות מהתורות תפלות ועל כן לאח ורחל כחדא חשיבי כמובא בזהר הקדוש ובכתבי האר"י זכרוננו לברכה ויעקב שהוא יסוד התורה הנה כל עבודתו ברחל שהיא בחינת תורה שבעל-פה, כי אין שלמות לתורה שבכתב בלא תורה שבעל-פה ואי אפשר להוליד שם עבודה ומצוות ומעשים טובים מתורה שבכתב כי אם על-ידי תורה שבעל-פה, כי מתורה שבכתב בעצמה אין יודעים שום מצוה בשלמות כמבאר כל זה במקום אחר ועל כן הנה כל עבודתו של יעקב ברחל:

אבל באמת אי אפשר לזכות לקיים התורה והמצוות בשלמות שהם בחינת יעקב ורחל, כי אם על-ידי תפלה ותחנונים ופנ"ל שהם בחינת 'לאח' פנ"ל ומחמת שתורה ותפלה הם תלויים זה בזה שאי אפשר לזכות לתורה כי אם על-ידי תפלה ואי אפשר

לזכות לתפלה כי אם על-ידי תורה, כי צריכין ללמוד תורה כדי
 לידע על מה להתפלל, אבל גם לזכות ללמוד תורה צריכין תפלה
 וכמו שאנו מתפללין בכל יום "והאר עינינו בתורתך ותן בלבנו
 בינה וכו' ללמוד וללמד" וכו' ומחמת זה אין יודעים מהיכן
 להתחלה:

ועל כן אפלו יעקב אבינו, עליו השלום, לא היה יכול לעמוד על
 הדבר וסבר שהכרח להדבק בתחלה ברחל שהיא בחינת תורה
 שבבעל-פה, כי לכאורה נראה כך שצריכין להתחיל מעסק התורה
 וכו' וגם כי רחל היא בחינת עלמא דאתגליא כמובא הינו כי
 הכל רואין מעלת חדושין דאורייתא הנמשכין מתורה שבבעל-פה
 וחביבין בעיני כל מחמת שיש בהם חכמה ושכל גדול הנגלה לעין
 כל והחכמה חשובה בעיני הכל, אבל לאה היא בחינת עלמא
 דאתכסיא כמובא, כי חשיבות ומעלת התפלה סתום ונעלם מעיני
 הכל, כי תפלה הוא רק בחינת אמונה ואי אפשר להבין ענין
 התפלה בשום שכל כלל, ועל כן נאמר על התפלה 'כרם זלת'
 ודרשו רבותינו, זכרונם לברכה, 'אלו דברים וכו' ובני אדם
 מזלזלין בהם':

וזה בחינת: "ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ועיני לאה רכות",
 כי יופי הדור התורה שבבעל-פה הכל רואין וחשוב בעיני הכל,
 והכל רצין אל המשנה, אבל "ועיני לאה רכות" שהיתה בוכה
 תמיד, שלא תפל בחלקו של עשו וזה רמז על כנסת ישראל על כל
 אחד ואחד מישראל, שצריך לבכות כל כך כמו לאה עד שהיו
 עיניה רכות שלא תפל בחלקו של הם"ם [הפמ"ך מ"ם] חם ושלום,
 שהוא שרו של עשו אבל מעלת וחשיבות ענין זה של תפלה אין
 הכל רואין כי היא בחינת עלמא דאתכסיא ככו' ועל כן אפלו בני

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקכ"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אָדָם הַכְּשָׁרִים אֵין רָצִין אַחֲרֶיהָ כָּל כֶּף וְאֶדְרָבָא, מְזַלְזֵלִין בָּהּ כַּנֵּ"ל
וְאֶפְלוּ יַעֲקֹב לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲמֹד עַל הַדְּבָר וְעָבַד בְּרַחֵל דִּיקָא כַּנֵּ"ל
וְלָבָן הָאֲרָמִי בְרַמָּאוֹתָו הַגְּדוֹלָה רָצָה לְהַטְעוֹת אֶת יַעֲקֹב וּלְהַחֲלִיף
לוֹ לְאֵה בְרַחֵל, כִּי לָבָן לֹא יָדַע כָּלֵל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה, כִּי הוּא בּוֹדֵאֵי
זְלוּל בַּתְּפִלָּה לְגַמְרֵי, וְעַל כֵּן סָבַר שְׂאִין בְּלֵאָה שׁוֹם חֲשִׁיבוֹת כָּלֵל
וְסָבַר שְׂרָמָה אֶת יַעֲקֹב מְאֹד בְּמָה שֶׁהַחֲלִיף לוֹ לְאֵה בְרַחֵל:

אַבֵּל בְּאַמַּת הַכֹּל מֵאֵת הַשֵּׁם הִיְתָה, כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחֲשָׁבוֹתָיו
יִתְבָּרֵךְ וּבְאַמַּת הַכֹּל הָיָה לְטוֹבָה גְּדוֹלָה כִּי רָחֵל הִצְדִּיקָתָהּ מְסֻרָה
סִימָנֶיהָ לְאַחֻתָהּ לְאֵה שְׁלֵא תִתְבַּיֵּשׁ, כִּי יַעֲקֹב מְסֻר הַסִּימָנִים לְרַחֵל
בְּחִינַת: "הַצִּיבִי לְךָ צִיּוֹנִים" וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ, 'עָשׂוּ
סִימָנִים לְתוֹרָה שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח וְלֹא תִתְחַלֵּף שְׁלֵא לְגַלוֹת פָּנִים
לְתוֹרָה שְׁלֵא כִהֲלַכְהוּ, וְכָל הַסִּימָנִים הֵם בְּבְחִינַת תוֹרָה שְׁבַע־לְפָה
שֶׁהִיא בְּחִינַת רָחֵל שְׁשֵׁם כָּל הַמְּסֻרָת וְהַסִּימָנִים אֲבָל רָחֵל שֶׁהִיא
בְּחִינַת תוֹרָה שְׁבַע־לְפָה מוֹסְרָת כָּל הַסִּימָנִים לְאַחֻתָהּ לְאֵה שֶׁהִיא
בְּחִינַת הַתְּפִלָּה וּמְלַמֶּדֶת אוֹתָהּ אֵיךְ לְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב שֶׁהוּא כָּלֵל
הַתוֹרָה וְאֵיךְ לַעֲשׂוֹת מִהַתוֹרָה תְּפִלָּה, וְאִזּוּ בְּאַמַּת נִכְלָלִין רָחֵל
וְלֵאָה יַחַד כִּי תוֹרָה שְׁבַע־לְפָה וְתְּפִלָּה שְׁנֵיהֶם בְּחִינַת אַחַת כַּנֵּ"ל,
וְשְׁנֵיהֶם מִתְחַבְּרִין עִם יַעֲקֹב שֶׁהוּא יְסוּד כָּלֵל הַתוֹרָה וְהַכֹּל כִּדִּי
לְהוֹלִיד שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבָטֵי יִהּ, שְׁשֵׁם בָּהֶם אַרְבָּעִים וְתִשַׁע אוֹתִיּוֹת,
שָׁהֶם כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרֵי־תְּשׁוּבָה, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת תְּהִלִּים,
שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת שְׁעוֹשִׁים מִהַתוֹרָת תְּפִלוֹת כַּנֵּ"ל כִּי בְּאַמַּת
בְּכָל הַדְּבָרִים שְׂאִין יוֹדְעִים מֵהֵיכָן הַתְּחִלָּה, כְּמוֹ בְּעֵינֵי תוֹרָה
וְתְּפִלָּה הַנֵּ"ל, צָרִיכִין לְהִתְחִיל מִשְׁנֵיהֶם, דְּהֵינּוּ לְלַמֵּד קֶצֶת הַיּוֹם
וְלַעֲסֹק בַּתְּפִלָּה קֶצֶת הַיּוֹם וְאִזּוּ אַף־עַל־פִּי שֶׁבַּתְּחִלָּה עֲדִין אֵינּוּ יוֹדְעִים
הֵיטֵב סֵדֶר תְּפִלָּה וְאֵיךְ לַעֲשׂוֹת מִתוֹרָה תְּפִלָּה, אַף־עַל־פִּי־כֵן הַשֵּׁם

יתברך מרחם עליו ומאיר עיניו ומוסר לו סימני ודרכי התורה
 ומלמד אותו לפי בחינתו איך לעשות מתורה תפלה, ואחר-כך
 על-ידי התפלה יודע להשיג את התורה יותר וכן בכל פעם שכל
 אחד מחזיק את חברו התפלה את התורה והתורה את התפלה,
 וזהו סוד מה שבתחלה רחל שהיא התורה שבעל-פה מוסרת
 סימניה ללאה שהיא התפלה כנ"ל:

וזה בחינת מה שאיתא בדברי רבותינו זכרונם לברכה, שרחל
 בעצמה שכבה תחת המטה ודברה הסימנים עם יעקב בעת
 שיזדווג עם לאה כדי שלא תתבייש לאה ואיתא בכתבי האר"י
 זכרוננו לברכה, סוד גדול ונורא על זה, שכל הדבר בסוד היחודים
 העליונים, שבעת שיזדווג האור הנקרא יעקב עם האור הנקרא
 בחינת לאה אז בחינת רחל תחת המטה וכו', עין שם בעין חיים
 ועל-פי דרכנו הנ"ל מכוון היטב הסוד הזה לענין תפלה הנ"ל (פי'דוע
 בפונות, שכל היחודים העליונים נעשין כפי עבודת התחוננים ובפרט על-ידי
 תפלה שהוא עקר שלמות היחוד), הינו כי בעת שאיש ישראל נכנס
 להתפלל תפלתו ושיחתו לפני השם יתברך שיזכה להתקרב אליו
 ולקיים תורתו ומצוותיו ורוצה לעשות מתורה תפלה, אבל עדין
 אין מלה בלשונו לדבר כי עדין אינו יודע דרכי וסימני התורה
 ואינו יודע איך להתפלל ולדבר ולשיח, אז בחינת 'רחל' שהיא
 בחינת 'תורה שבעל-פה' בחינת חדושין דאורייתא מעתיקא
 סתימאה שמהם נמשכין הדרכים לעשות מתורות תפלות כנ"ל,
 אז היא בעצמה מרחמת על איש ישראל הזה המתפלל שהוא
 בחינת 'לאה' כנ"ל ומוסרת לו הסימנים והדרכים של התורה
 ומדברת בעצמה עם הודה בחינת 'יעקב' בחינת כלל שרש
 התורה כדי שיוכל לעשות מתורה תפלה כדי שיזדווגו תורה

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקכ"ג - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צדקוה שד"ך צדקוה מצדד מצדדו רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּתְפִלָּה יַחַד כִּדְי שְׂוֹלִידוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים:

וְזֶה בְּחִינַת הַדְּבוּרִים הַנְּשַׁפְּעִים לְאָדָם בְּעֵת שְׁנִכְנָם לְהַתְּבוּדָה וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁבַתְחָלָה אֵינוֹ יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּבוּר לְדַבֵּר, וְכִשְׁהוּא חֹק בְּדַעְתּוֹ וּמִכְרִיחַ עֲצָמוֹ אֶף-עַל-פִּי-כֵן לְדַבֵּר, אֲזִי עַל-פִּי רַב בָּאִים לוֹ דְּבוּרִים שְׁלֹא עָלוּ עַל דַּעְתּוֹ שִׁידְבַר אוֹתָם וְאֵלוֹ הַדְּבוּרִים נְשַׁלְּחִים לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם וְנִמְשָׁכִין מִבְּחִינַת הַנִּ"ל וְעַל כֵּן עֵקֶר הַהוֹלָדָה עַל-יַדֵּי לְאָה שְׂוֹלִידָה שְׁבָטִים כִּי עֵקֶר תּוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים שֶׁהֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים הֵם עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת לְאָה עֲלֵמָא דְאֵתְכַסִּיא כַּנִּ"ל, וְגַם כָּל הַהוֹלָדָה שֶׁל רַחֵל הִיְתָה רַק בְּזִכּוֹת שְׁמִסְרָה סִימְנִיָּה לְאַחֹתָהּ, כְּמוֹ שְׁדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל עַל פְּסוּק וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת רַחֵל, הֵינּוּ שְׁכָל הוֹלְדוֹת הַצַּדִּיקִים שְׁמוֹלִידִין מַעֲשִׂים טוֹבִים עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה שְׁוֹחֵהוּ הָעֵקֶר כִּי לֹא הַמְּדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלָא הַמַּעֲשֵׂה, עֵקֶר הַהוֹלָדָה הוּא רַק עַל-יַדֵּי שְׁמוֹסְרִים הַסִּימְנִים לְלְאָה שֶׁהוּא הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ עַל-יַדֵּי שְׁגַם כָּל לְמוֹד תּוֹרָתָם הוּא בְּשִׁבִיל לְזִכּוֹת לַעֲשׂוֹת מִתּוֹרָתָם תְּפִלוֹת כַּנִּ"ל כִּי כָּל הַצַּדִּיקִים לֹא זָכוּ לְמִדְרַגָּתָם בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַתְּבוּדוֹת וְתְפִלוֹת וְכוּ' כַּמְבָאָר בְּשִׁיחֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת:

וְעַל כֵּן זָכָה יַעֲקֹב שְׁגַם הַשְּׁפָחָה נִכְלָלוּ בְּקַדְשָׁהּ, כִּי שְׁפָחָה גִימְטְרִיא מִשְׁנָה עִם הַכּוֹלָלִים כַּמּוּבָא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכִשְׂאִין לּוֹמְדִין כָּרְאוּי לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם רַק לְהַתִּיּוֹר וּלְקַנְיָט, אֲזִי נֶאֱמַר וְשְׁפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִרְתָּהּ אֲבָל עַל-יַדֵּי לְמוֹד שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה כָּרְאוּי מְבָרְרִין הַטּוֹב מִן הָרָע עַל-יַדֵּי שְׁמְבָרְרִין הַמָּתָר מִן הָאֲסוּר וְכוּ' וְאִז בְּחִינַת הַשְּׁפָחָה נִכְלָלָה בְּקַדְשָׁהּ תַּחַת יַד גְּבִרְתָּהּ, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּקַרְיַעַת יַם סוּף רָאָתָה שְׁפָחָה עַל הַיָּם וְכוּ' וְאִי אֶפְשָׁר לְהוֹלִיד מִן הַתּוֹרָה הוֹלָדָה דְּקַדְשָׁהּ כִּי אִם כְּשִׁמְכַנִּיעִין

הַסְטֵרָא-אַחֲרָא עַד שְׁנַכְלָלַת הַשְּׁפָחָה בְּקֹדֶשׁ:

זוה סוד האבות שנשאנו שפחות אבל אברהם אף-על-פי שהכניע בחינת שפחה בישא על-ידי שמסרה לו שרה את שפחתה וזכה אחר-כך להוליד בקדשה את יצחק אף-על-פי-כן עדין לא נתהפכה מרע לטוב לגמרי, ועל כן גוף ההולדה של השפחה היה הולדה הסטרא-אחרא שהוא ישמעאל אבל יעקב אבינו על-ידי שזכה לשניהם לרחל וללאה ושניהם נכללו יחד שזוהו בחינת שעושיין מהתורה תפלה, שעל-ידי-זה עקר ההכנעה של השפחה בישא לגמרי עד שנתהפכה מרע לטוב גמור, כי עקר הכנעת הסטרא-אחרא בשלמות הוא על-ידי תפלה שעושיין מהתורות, שעל-ידי-זה זכו כל הצדיקים למדרגתם כנ"ל על כן זכה יעקב לשא את השפחות בקדשה גמורה עד שזכה להוליד גם מהם הולדות קדושות ונוראות שהם שבטי יה כי מתורה בפני עצמה יש לפעמים יניקה להסטרא-אחרא חס ושלום, שהוא בחינת שפחה בישא שמכנים בדעתו ללמד שלא לשמה כנ"ל ואז הוא בחינת: "ושפחה כי תירש גבירתה" שהוא בחינת 'משנה' וכמרמז בתקונים, וכן מתפלה בפני עצמה תוכל הסטרא-אחרא להתאחו שמכנים בדעתו להתפלל לצורך גופו לבד וכנ"ל, אבל כשנכלל תורה ותפלה יחד וכל תפלתו שיקים את התורה כדי שידע לעשות תפלות מהתורה שיזכה לשמר ולעשות ולקיים, אז נכלל תורה ותפלה בתכלית היחוד ואז 'יתפרדו כל פועלי און' ואין להסטרא-אחרא שום יניקה אדרבא, הרע נתהפך לטוב והשפחות נכללן בקדשה שזוה בחינת יעקב, שעל-ידי-זה שזכה ללאה ולרחל שהם בחינת תורה ותפלה ביחד על-ידי-זה זכה להוליד גם מהשפחות שבטי יה, כנ"ל ועל-ידי-זה עקר התשובה ועקר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ה'תקכ"ד - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מלמה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

הסליחה של ראש השנה ויום הכפורים שאז עונות נתהפכין לזכיות וכנ"ל:

יג וזה בחינת יום טוב שאסורין בו כל המלאכות כמו בשבת לבד
אכל נפש שמותר ביום טוב כי עקר התכלית שבשביל זה נברא
כל אדם הוא תורה ותפלה כי זה עקר הקיום והחיות והתכלית של
כל אדם אשר בשבילו נבראו כל העולמות והכל בשביל התכלית
הזה, שיזכה לעסק כל ימיו בתורה ותפלה וילך מדרגא לדרגא עד
מדרגה עליונה שיש בתורה ותפלה ואם היה אדם זוכה לזה
בשלמות, אז היו מתבטלים כל היגיעות והטרחות של כל העסקים
והמלאכות הכלולים בשלשים ותשע מלאכות כי כל יגיעות
המלאכות שבשביל הפרנסה הכל נתתהו מהטא אדם הראשון
שפגם בתורה ותפלה כי המצוה שנצטווה שלא לאכל מעץ הדעת
היה בחינת תורה כי בזה היה כלול התורה כידוע וגם היה צריך
להתפלל אז בכדי להשלים תקון הבריאה בשלמות וכמו שפרש
רש"י על פסוק ואדם אין וכו', בשבא אדם והתפלל על הגשמים
ירדו וצמחו, עין שם והוא אכל מעץ הדעת ובזה פגם בחינת
תורה וגם לא היה יכול עוד להתפלל תפלתו, שהיה צריך
להתפלל בשביל תקון העולמות ועל ידי זה נגזר יגיעת הפרנסה
ושלשים ותשע מלאכות בחינת בעצבון תאבלנה וכו':

ועל כן גם עכשו כל אדם כפי מה שזוכה לעסק בתורה ותפלה
בשלמות יותר כמו כן זוכה לבטל מעצמו זהמת הנחש שמשם
נמשך טרדת המלאכות, וזוכה שתהיה מלאכתו נעשית על ידי
אחרים, כמו שיהיה לעתיד בזמן שכל ישראל יעסקו רק בתורה
ותפלה, כתיב: "ועמדו זרים ורעו צאנכם" וכו':

כי זה כלל גדול שכל קיום העולם וכל ההשפעות אינם נמשכים

כִּי אִם עַל-יַדֵּי תוֹרָה וּתְפִלָּה כִּי עֵקֶר בְּרִיאַת הָעוֹלָם הָיָה עַל-יַדֵּי
הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁכַת-טוֹב: "וְאֵהְיָה אֲצִלּוֹ אֲמוּנָה" וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹתֵנוּם
לְבִרְכָה: 'אַל תִּקְרִי אֲמוּנָה אֵלָּא אֲמוּנָה וְגַם עֲכָשׁוּ כָּל קִיּוֹם הָעוֹלָם וְכָל
חַדוּשׁ מִעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית שֶׁבְּכָל יוֹם הַכֹּל הוּא רַק עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה אֲךָ
כָּל הַחַיּוֹת וְהַשְּׁפָעוֹת הַנִּמְשָׁכִין עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה אֵין נִגְמָר צִיּוּרָם
בְּשִׁלְמוֹת וְאֵין יוֹרְדִים לְהָעוֹלָם, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה כִּי הַתְּפִלָּה
הִיא עֵקֶר הַכְּלִי שֶׁעַל יָדָהּ נִגְמָר צִיּוּר הַשְּׁפָע לְטוֹב וְנִמְשָׁךְ לְתוֹךְ
הָעוֹלָם וְעַל כֵּן כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְּׁזוֹכָה לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה
וְהַעֲקָר לְעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרָה תְּפִלָּה כַּנ"ל, כְּמוֹ כֵּן זוֹכָה עַל-יַדֵּי-זֶה
לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַשְּׁפָעוֹת וְהַבְּרָכוֹת וּלְבַטֵּל מִמֶּנּוּ יְגִיעַת וְטַרְדַּת
הַמְּלָאכוֹת כַּנ"ל:

וְזֶהוּ הַחֲלוּק שְׁבִין שַׁבָּת וְיוֹם-טוֹב, שְׁבִיּוֹם-טוֹב מִתָּר מְלָאכַת אֲכָל
נֶפֶשׁ וּבְשַׁבָּת גַּם זֶה אָסוּר כִּי שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת עֲלֵמָא דְאֵתִי שְׂאֵז
יִתְבַּטֵּל הַכֹּל וְלֹא יִשָּׂאָר רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה שְׂיִזְכוּ הַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד,
עַל כֵּן אֵז בְּשַׁבָּת מִתְבַּטְּלִין כָּל הַשְּׁלֵשִׁים וְתִשַּׁע מְלָאכוֹת לְגַמְרִי, כִּי
מִתְקַיֵּם הָעוֹלָם רַק עַל-יַדֵּי תוֹרָה וּתְפִלָּה, שְׁנִמְשָׁךְ קִדְשָׁתָם אֵז
מִהַקְדָּשָׁה שֶׁל לְעֵתִיד וְנִשְׁלָמִין וְעוֹלִין אֵז בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה
וְהַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל כֵּן שַׁבָּת הֵגֵן גַּם עַל אָדָם הַרְאֵשׁוֹן כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ ז"ל אֲבָל הַיָּמִים טוֹבִים הֵם זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁהוּא
הַגְּאֻלָּה הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁהָיָה עַל-יַדֵּי מֹשֶׁה, שְׂזָכִינוּ עַל יָדָהּ לְקַבֵּל
הַתּוֹרָה אֲבָל בְּחִינַת עֲלִיַת הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת לֹא נִתְבָּרַר אֵז עַדִּין
עַד שְׂיָבוֹא מָשִׁיחַ שֶׁעַל יָדוֹ תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה הַאַחֲרוֹנָה כִּי בְּכָל־לַיְלָה
הָעוֹלָם גְּאֻלָּה רְאֵשׁוֹנָה וְאַחֲרוֹנָה הֵם בְּחִינַת מֹשֶׁה וְדָוִד שְׁזֵה בְּחִינַת
תּוֹרָה וּתְפִלָּה עַל כֵּן בְּיוֹם-טוֹב מִתְרִין עַדִּין מְלָאכַת אֲכָל נֶפֶשׁ, הֵינּוּ
בְּחִינַת הַמְּלָאכוֹת שֶׁהֵם סְמוּכִים לְאֲכִילַת הָאָדָם שְׁזֵה בְּחִינַת גְּמָר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקכו - אמר מוהר"ש"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מצדדו רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

צִיּוּר הַשֹּׁפֵעַ לְהַחִיּוֹת הָאָדָם שְׂוִיהַ נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה כַּנִּלְכָּד כִּי
הַמְּלָאכֹת שֶׁהֵם רְחוּקִים עֲדִין מֵאֲכָל נֶפֶשׁ הֵם בְּחִינַת הַתְּהוּמוֹת
וְהַמְּשַׁכֵּת הַשֹּׁפֵעַ הַנַּעֲשֶׂה עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה כַּנִּלְכָּד:

וְעַל כֵּן בִּימֵי הַחַל שָׂאוּ יֵשׁ אַחִיזָה לְהַחִיצוֹנִים וְצָרִיכִים יִגִּיעַה גְּדוּלָּה
לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, עַל־כֵּן יֵשׁ אִזּוּ יִגִּיעַת כָּל
הַשְּׁלֵשִׁים וְתִשַׁע מְלָאכֹת שְׂשׁוּלְטִין בִּימֵי הַחַל, מִחֲמַת שָׂאוּ אִין
שְׁלֵמוֹת לְהַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְצָרִיכִין יִגִּיעַה לְבָרָרם לְבַטֵּל מֵהֵם
אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים וְכָל זְמַן שִׁישׁ בְּרוּר צָרִיכִין מְלָאכֹת כִּידוּעַ
וּבְשַׁבַּת מִחֲמַת קְדֻשַׁת עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם נִתְּבַטְּלִין אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים
לְגַמְרֵי וְעוֹלִים הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת גְּדוּלָּה, עַל כֵּן אִזּוּ בְּטִלִין כָּל
הַמְּלָאכֹת אֲבָל בְּיוֹם־טוֹב אִין נִמְשַׁכֵּת הַקְּדֻשָּׁה מֵעֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם כִּי
אִם בְּבְחִינַת עֲלִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׂזָכִינוּ אִזּוּ לְקַבֵּל אַחַר הַגְּאֻלָּה
רֵאשׁוֹנָה, אֲבָל הַתְּפִלָּה עֲדִין לֹא נִתְּבַרֵר בְּשְׁלֵמוֹת וְעַל כֵּן דָּרְשׁוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, שְׂבָנֵי אָדָם מְזַלְזִלִין בָּהּ כִּי שְׁלֵמוֹת עֲלִיּוֹת
הַתְּפִלָּה יְהִיָּה רַק לְעֵתִיד עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ כַּנִּלְכָּד נִמְצָא שְׁגָם בְּיוֹם־טוֹב
אַף־עַל־פִּי שִׁישׁ לָנוּ כִּחַ אִזּוּ לְהַעֲלוֹת גַּם הַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת יוֹתֵר
וּבְעֲלִיָּה יִתְּרָה מִחֲמַת תּוֹסְפוֹת קְדֻשַׁת יוֹם־טוֹב, אֲבָל עֲדִין אִינָה
מִתְּבַרֵרַת וְעוֹלָה בְּשְׁלֵמוֹת כְּמוֹ בְּשַׁבַּת, עַל כֵּן יֵשׁ אִזּוּ עֲדִין מְלָאכֹת
אֲכָל נֶפֶשׁ שֶׁהֵם הַמְּלָאכֹת שֶׁל גִּמְרֵי צִיּוּר הַשֹּׁפֵעַ שְׂנִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי
תְּפִלָּה, שְׂהַתְּפִלָּה צָרִיכָה בְּרוּר עֲדִין כַּנִּלְכָּד:

וּבְאַמְּת מִחֲמַת שְׂהַתְּפִלָּה אִינָה בְּשְׁלֵמוֹת עַל כֵּן גַּם הַתּוֹרָה אִינָה
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל כֵּן בִּימֵי הַחַל יֵשׁ אַחִיזָה לְהַחִיצוֹנִים גַּם
בְּהַתּוֹרָה וְצָרִיכִין יִגִּיעַה לְבָרָרם כַּנִּלְכָּד וְכִמוֹ שֶׂאֱמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ: לֹא זָכָה־נַעֲשֶׂה לּוֹ סֵם מוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי תּוֹרָה
וְהַתְּפִלָּה, שְׂנִיָּהֵם תְּלוּוִיִּים זֶה בְּזֶה רַק אַף־עַל־פִּי־כֵן אִין נוֹגַע הַפְּגָם

כָּל כֶּךָ בְּהַתּוֹרָה כְּמוֹ בְּהַתְּפִלָּה וְאִין בְּנֵי אָדָם מִזְלִזְלִין בָּהּ כָּל כֶּךָ, וְעַל כֵּן בְּיוֹם-טוֹב שְׂיֵשׁ בּוֹ תוֹסְפוֹת קִדְשָׁה מְרַבָּה עַל כֵּן בְּהַתּוֹרָה אִין נוֹגַע אִזְ שׁוֹם חֶפְרוֹן וּפְגָם כִּי אִם בְּהַתְּפִלָּה וְעַל כֵּן אֲסוּרִים בּוֹ כָּל הַמְּלָאכוֹת חוּץ מֵאֲכֹל נֶפֶשׁ כַּנִּ"ל:

וְזֶה שְׂמֵבְאָר בְּכַתְּבִים שְׁבַשְׁבַּת מְקַבְּלִין תוֹסְפֹת אֹר גָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּתוֹךְ לְבוֹשֵׁין, אֲבָל בְּיוֹם-טוֹב תוֹסְפֹת הָאֹר הוּא קָטָן מִשְׁבַּת אֲבָל הוּא בְּלֹא לְבוֹשֵׁין וְכָל זֶה מִחֲמַת הַנִּ"ל, כִּי בְּשַׁבַּת נִשְׁלָם גַּם עַל־יַת הַתְּפִלָּה וְעַל־יַדֵּי הַתְּפִלָּה יְכוּלִין לְקַבֵּל כָּל הָאֲזוּרוֹת הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים בְּתוֹךְ לְבוֹשֵׁין, שְׁנַעֲשִׂין וְנִגְמָרִים עַל יַדֵּי הַתְּפִלָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמוּנָה כִּי שַׁבַּת נִקְרָאת כִּלָּה עַל שֵׁם שְׁכָלוּלָה מִהַכֹּל כִּי אֱמוּנָה וְתְּפִלָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת קִדְשֵׁת שַׁבַּת כָּלוּל מִכָּל הָאֲזוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָּל הָאֲזוּרוֹת שְׂאִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל עַל־יַדֵּי שׁוֹם דַּעַת יְכוּלִין לְקַבֵּל עַל־יַדֵּי אֱמוּנָה בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבַּת כַּנִּ"ל אֲבָל בְּיוֹם-טוֹב שֶׁתוֹסְפֹת קִדְשֵׁת עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם הוּא רַק בְּבְחִינַת תּוֹרָה, עַל כֵּן אִין מְקַבְּלִין אִזְ אֹר גְּבוּהָ כָּל כֶּךָ וְהוּא בְּלֹא לְבוֹשֵׁין כִּי עַקֵּר הַלְּבוֹשֵׁין וְהַכֵּלִים נִגְמָרִים עַל־יַדֵּי הַתְּפִלָּה וְכַנִּ"ל וְהִנֵּה עַקֵּר עַל־יַת הַתְּפִלָּה הוּא רַק כְּשֶׁעוֹשִׂין מִתּוֹרָה תְּפִלָּה וְזֶה שְׁקוּרִין בְּתוֹרָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְעַל כֵּן בְּכָל יוֹם שְׂיֵשׁ בּוֹ תוֹסְפֹת קִדְשָׁה בְּיוֹתֵר שְׂאִז עוֹלָה הַתְּפִלָּה בְּעַלְיָה גְּדוּלָה בְּיוֹתֵר עַל כֵּן קוֹרִים בּוֹ קְרוֹאִים בְּיוֹתֵר עַד שְׁבַשְׁבַּת שְׂאִז עַקֵּר שְׁלֵמוֹת עַל־יַת הַתְּפִלָּה כַּנִּ"ל עַל כֵּן קוֹרִין בּוֹ שְׁבַעָה גְּבֵרֵי שְׂהֵם כְּנִגְד הַשְּׁבַעָה רוּעִים, שְׁעַל יָדָם עוֹלִים הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת כַּנִּ"ל וְזֶה שְׂאֶמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ, הַטַּעַם שֶׁל הַקּוֹרְאִים בְּתוֹרָה מִשׁוֹם בְּטוֹל מְלָאכָה, שְׁבְּיוֹם שְׂיֵשׁ בּוֹ אֲסוּר עֲשִׂית מְלָאכָה בְּיוֹתֵר קוֹרְאִין בְּתוֹרָה מִסְפָּר גְּבֵרֵי בְּיוֹתֵר, הִינוּ כַּנִּ"ל, כִּי אֲסוּר מְלָאכָה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקכ"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּשַּׁבָּת וְיוֹם-טוֹב הוּא כְּפִי עֲלִיּוֹת הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת וְכִמוֹ כֵּן לְפִי
עֲלִיּוֹת הַתְּפִלָּה הֵם מְסַפֵּר הָעוֹלָיִם לַתּוֹרָה גַּם כֵּן, כִּי תוֹרָה וְתְּפִלָּה
הֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה וּבִיּוֹם שְׂאִין עֲלִיּוֹת הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת וְעַל כֵּן
יֵשׁ בּוֹ עֲדִין אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים עַד שְׂצָרִיכִין עֲדִין לַעֲשׂוֹת מְלָאכוֹת
כַּנֶּ"ל גַּם הַתּוֹרָה אֵין לָהּ שְׁלֵמוֹת כָּל כָּךְ, אֲךְ בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ שְׂאִין עוֹלָה
הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַל כֵּן כָּל הַמְּלָאכוֹת בְּטִלּוֹת
בּוֹ לְגַמְרֵי וְקוֹרְאִין בּוֹ שְׁבַעַה גְּבִירֵי כַּנֶּ"ל:

יד וְזֶה: "הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְכוּ' יַעֲרַף כַּמָּטָר לְקַחֵי" וְכוּ', שְׁבוּדָאֵי וּכְנָסוּ
דְּבָרֵי בְּאֲזִינְיָהֶם וּכְעִין שְׁפִירָשׁ רַשִׁי שָׁם לְעַנְיָנוּ וְהַטַּעַם, כִּי שֵׁם ה'
אֶקְרָא כִּי אֶקְרָא וְאֶתְפַּלֵּל בְּשֵׁם ה' וְאֶעֱשֶׂה מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת
וְעַל-יְדֵי-זֶה בּוּדָאֵי "יַעֲרַף כַּמָּטָר לְקַחֵי תִזֹּל כַּטַּל אֲמַרְתִּי" וּכְנָסוּ
דְּבָרֵי בְּלִבְבְּכֶם כַּטַּל וְכַמָּטָר וְתִזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, כִּי עַקֵּר קִיּוּם
הַתּוֹרָה הוּא עַל-יְדֵי-זֶה שְׁעוֹשֵׂי מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת וְכַנֶּ"ל:

כִּי כָּל שִׁירַת הֶאֱזִינוּ נְאֻמָּה כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים לְקַיֵּם אֶת
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שָׁם בְּעַנְיָן: אָנֹכִי הִסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנָי וְכוּ'
וְעֲנֵתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָי לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי שִׁירַת
הֶאֱזִינוּ זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת שִׁירָה וְזִמְרָה בְּחִינַת עֲשָׂרָה
מִיָּנִי נְגִינָה, שְׁבָהֶם יָסַד דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, סֵפֶר תְּהִלִּים הֵינּוּ
שְׁעַל-יְדֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת כָּל מַעֲשֵׂה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אֶת כָּל
הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּחִינַת שִׁירָה שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה וְעַל-יְדֵי-זֶה הָאִיר
לָנוּ הָאָרֶז זֹאת לְזַכּוֹת לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עַקֵּר
קִיּוּם הַתּוֹרָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים בְּחִינַת וְעֲנֵתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְכוּ' כִּי
לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ וְכוּ' כַּנֶּ"ל:

וְזֶה: (יְרֵמְיָה ג') "בַּיָּמִים הָהֵמָּה לֹא יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית ה' וְכוּ'
בָּעֵת הַהִיא יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַיִם כַּסֵּא ה' וְכוּ' וְלֹא יִלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי

שָׂרָרוּת לְבָם הָרַע" יְרוּשָׁלַיִם הוּא יִרְאֶה שָׁלֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה כַּנִּל, כִּי שָׁם הֵבִית־הַמְקֻדָּשׁ בֵּיתוֹ בֵּית תְּפִלָּה, הֵינּוּ שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה כְּשֶׁתָּבוֹא לְתוֹךְ בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם דְּהֵינּוּ לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִינ׳ לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֹא הַמַּעֲשֵׂה:

וְזֶה: "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי ה'" דְּבָרִים דִּיקָא, כִּי בּוֹדֵאֵי קָשָׁה מְאֹד לְזִכּוֹת לְתִשׁוּבָה כִּי מֵאַחַר שְׁנַיִם קָדָם שְׁחָטָא וְנִתְלַכְלַךְ בְּעִוְזוֹת וְנִלְכַד בְּמִצְוֹת הַיֵּצֵר הָרַע לֹא הָיָה לוֹ כֹּחַ לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ, מְכַל שִׁכְן אֵיךְ יָכוֹל לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁכָּבַר נִתְפַּס בַּמָּה שְׁנִתְפַּס, עַל כֵּן עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתְּבוּדוֹת, וְהָעֵקֶר כְּשֶׁעוֹשִׂין מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת כַּנִּל שְׁאֵז יָכוֹל לְדַבֵּר בְּפִיו עַל כָּל פְּנִיִם וְלִבְקֹשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שִׁיזְכָּה לְקִיּוּמָהּ וְלָשׁוּב אֵלָיו וּבִפְרָט עַל כָּל הַדְּבָרִים שְׁכָבַר עָבַר עֲלֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִינ׳ לְתִשׁוּבָה בּוֹדֵאֵי בְּבְחִינַת קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי הַשֵּׁם כַּנִּל:

וְזֶה בְּחִינַת "יִרְאֵשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'" הֵינּוּ שְׁצָרִיכִין לְהַקְדִּים יִרְאֵת חֲטָאוֹ לְחֲכָמָתוֹ כִּי תִכְלִית תּוֹרָה תִּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֵךְ בַּמָּה יִזְכָּה לָזֶה, עַל זֶה סִיִּם "תְּהַלְתּוּ עוֹמְדֵת לָעַד" הֵינּוּ עַל יְדֵי תְּהִלִּים שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁעוֹשִׂים מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת יִזְכָּה לָזֶה. וְזֶה: "שִׁכָּל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם", כִּי זֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת שִׁכָּל הָעֲלִיּוֹן מִבְּחִינַת אֲזַרִּיתָא דְּעַתִּיקָא סְתִימָאָה שֶׁהִיא בְּחִינַת שִׁכָּל טוֹב, כִּי בּוֹדֵאֵי הִיא שִׁכָּל טוֹב וְנִפְלָא לְהַמְשִׁיךְ קִיּוּם הַתּוֹרָה עַל־יְדֵי בְּחִינַת: "תְּהַלְתּוּ עוֹמְדֵת לָעַד", שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּהִלִּים לַעֲשׂוֹת מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת וְזֶה: "תְּהַלְתּוּ עוֹמְדֵת לָעַד" כִּי זֹאת הַבְּחִינָה עוֹמְדֵת לָעַד, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁתְּהִיָּה גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לָעַד

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקל"א צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
צמח צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
צמח צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

וְלִנְצַח כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַלְקֵל זֹאת הַבְּחִינָה לְעוֹלָם בְּחִינַת: "וְכָרְתִי
לָהֶם וְכוּ' לֹא כַּבְּרִית" וְכוּ' וְזֶה בְּחִינַת: "וְהָיָה יוֹם אֶחָד יוֹדֵעַ לַה' לֹא
יוֹם וְלֹא לַיְלָה", כִּי תִפְלָה כְּזֹאת הוּא לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן כִּי הִיא לֹא יוֹם
שֶׁהוּא תוֹרָה וְלֹא לַיְלָה שֶׁהוּא תִפְלָה כִּי הִיא כְּלוּלָה מִשְׁנֵיהֶם, וְאִז
יִתְקַיֵּם מִה שְׂכָתוֹב אַחֲרָיו וְהָיָה ה' לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: